

[Fogh Rasmussen]

der er tale om en tiltrængt forhøjelse af grænsen for eksportkreditgarantier og kautio-ner, og at vi derfor kan tilslutte os det lov-forslag, industriministeren her har fremsat.

Jeg vil godt i forlængelse af den socialde-mokratiske ordførers bemærkninger sige, at vi også i udvalget vil interessere os noget for de vilkår, som ikke mindst de mindre eks-portører og førstegangseksportørerne har at virke under. Vi tror, at der netop i denne kreds af virksomheder ligger et stort uudnyt-tet eksportpotentiell, som kunne være en driv-kraft i en eksportfremmende indsats. Derfor er det vores opfattelse, at det gælder om at indrette de eksportfremmende foranstaltning-er, herunder også eksportkreditordningerne, sådan, at også de små og mellemstore eks-portører har rimelige vilkår at leve under.

Med de bemærkninger kan vi tilsige en positiv og velvillig udvalgsbehandling.

Dyremose (KF):

Vi finder fra konservativ side, at den eks-portkreditordning, som bliver administreret af Danmarks erhvervsfond, er af afgørende betydning for dansk eksporterhverv, og vi kan derfor medvirke til, at rammen forhøjes fra 22 mia kr. til 30 mia kr.

Vi føler også, at der er nogle problemer, som må belyses i udvalgsbehandlingen. Vi har en fornemmelse af, at specielt de nystar-tede virksomheder ofte oplever det som meget besværligt at komme igennem og få eks-portkreditter, og vi har også en fornemmelse af, at byggebranchen, hvis eksport er af nye-re dato, måske ikke helt passer ind i den struktur, som man for øjeblikket administ-reter efter i Danmarks erhvervsfond. Vi vil derfor gerne se på disse spørgsmål i forbin-delse med udvalgsbehandlingen af dette lov-forslag.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at der på de årlige finanslove vil blive søgt hjemmel til den nødvendige yderligere ud-bygning af administrationen. Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at det, at vi tilslutter os lovforslaget, betyder ikke, at vi har tilsluttet os en udvidelse af administrati-onen. Vi vil i forbindelse med en eventuel be-handling af aktstykker i finansudvalget se meget nøje på mulighederne for at klare det med den eksisterende bemanding gennem en effektivisering af de arbejdsgange, der findes i Danmarks erhvervsfond.

Lawaetz (FP):

Nu er det nok farligt, hvis industriministe-ren tager behandlingen af disse to lovforslag som en fællesnævner for, hvor let tingene vil gå fremover. Disse forslag kan vel ikke hidse os så forfærdelig meget op, men det kan dog ske ved senere lejlighed, så jeg advarer mini-steren mod at være alt for optimistisk.

Den 16. november 1977, for 3 år siden, blev loven senest ændret, og det, der sker i dag, er simpelt hen, at man forhøjer garanti-rammen fra 22 mia kr. til 30 mia kr. Set med fremskridtspartiets øjne er det naturligvis et bevis på svaghederne. Der er tre faktorer, der spiller ind: firmaerne har gennemgående ring-ere egenkapital, dårligere lånemuligheder og – punkt 3, det værste – dårligere kunder. Det er vel det, der i virkeligheden sker: at man er nødt til at arbejde med dårligere eksportkun-der for at holde sin omsætning. Sådan sker det ude i det praktiske liv.

Jeg vil godt sige, at oprindeligt var eksport-garanti- og -kreditordningerne absolut en sund idé, fordi det var en form, hvorunder man kollektivt kunne tage en risiko, som skulle dækkes igennem en risikopræmie; det vil sige, at man simpelt hen forventede, at det skulle hvile i sig selv. Det er et begrænset beløb, der har været i underskud, nemlig 13,6 mill. kr. i de sidste 3 år. Den socialdemokra-tiske ordfører var optimistisk og sagde, at det nok kunne dækkes ind efterhånden. Jeg er desværre af den modsatte opfattelse, at un-derskuddet vil stige i 1981, og det er muligt, at industriministeren vil give mig ret i de lidt mere pessimistiske betragtninger.

Det er imidlertid klart, at de svage kon-junkturer gør, at man ikke pludselig kan op-hæve en sådan ordning. Man kan ikke leve uden, det vil forhindre en lang række eks-portmuligheder. I forvejen betales der en me-get lille risikopræmie, og i fremskridtspartiet mener vi – ud fra vores princip, at staten skal spare penge, og at erhvervslivet selv skal kunne klare det – at risikopræmien burde forhøjes, således at man bevarer den oprin-delige idé med, at det hviler i sig selv.

Hvis jeg skulle sige noget positivt til indu-striministeren – han hører måske ikke efter, fordi det er fremskridtspartiet, der kommer med det – vil jeg sige, at når man nu går så stærkt ind for den slags støtteordninger, så er der en svaghed, som er ret iøjnefaldende, og